

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 413/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. Š., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Em 7/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. Š. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2010 doručená sťažnosť Ing. J. Š., Ž. nad Hronom (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny

základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Em 7/2009.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v pozícii navrhovateľa v konaní o výkon rozhodnutia vedenom okresným súdom, v ktorom sa domáha *„na základe právoplatného súdneho rozhodnutia styku s mal. deťmi ktorému bráni ich matka. Prieťahmi v súdnom konaní je zo strany súdu matke mal. detí vlastne napomáhané k bráneniu ich styku s otcom.“*

Uvedeným postupom okresného súdu sťažovateľovi podľa jeho názoru vznikajú tak morálne, ako aj materiálne škody.

Sťažovateľ podal na okresnom súde osobne do zápisnice sťažnosť na prieťahy v konaní, na ktorú mu predsedníčka okresného súdu odpovedala listom sp. zn. Spr 2041/2010 z 2. júla 2010. Opakovanú sťažnosť na prieťahy v konaní podal sťažovateľ 1. septembra 2010.

Postupom okresného súdu v predmetnej veci došlo podľa sťažovateľa k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, čo podľa neho čiastočne uznala aj predsedníčka okresného súdu v liste sp. zn. Spr 2041/2010.

Sťažovateľ v sťažnosti poukazom na čl. 46 ods. 3 ústavy požiadal ústavný súd aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého sumu bližšie nešpecifikoval.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ ústavný súd požiadal, aby vydal rozhodnutie, v ktorom vysloví, že jeho základné právo zakotvené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo podľa čl. 38 ods. 2 listiny boli porušené, prizná mu primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že jej predmetom je namietané porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Em 7/2009.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd pripomína, že v konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv, považuje za prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu, ktorý môže prispieť k urýchleniu konania, resp. odstráneniu nečinnosti súdu, sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti podľa citovaných ustanovení sťažnosť doručenu okresnému súdu 4. júna 2010 vybavenú podpredsedníčkou okresného súdu 2. júla 2010 (sťažovateľovi doručenu 12. júla 2010), po podaní ktorej bola vzápätí 20. októbra 2010 podaná sťažovateľom sťažnosť ústavnému súdu.

Predsedníčka okresného súdu vo svojej odpovedi č. Spr 2041/2010 z 2. júla 2010 konštatovala, že *„prietahy v konaní zistila v období od podania návrhu na výkon rozhodnutia dňa 16. 12. 2009 do 26. 05. 2010, kedy sudca urobil prvý úkon vo veci. Prietahy v konaní boli však zapríčinené nadmernou zaťaženosťou sudkyne ale aj opakujúcich sa práceneschopností. V súčasnej dobe sudkyňa vo veci koná, o Vašej sťažnosti je oboznámená.“* .

Ústavný súd podotýka, že podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu v tak krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, s ohľadom na celkovú dĺžku, priebeh predmetného konania a obsah odpovede predsedníčky okresného súdu z 2. júla 2010, sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu mal k dispozícii primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (mutatis mutandis IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je

potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2010